

לקוטי אמרים

פרק מט' והנה אף כי פרטי בחי' ההסתר וההעלם
 אור א"ס ב"ה בהשתלשלות
 העולמות עד שנברא עוה"ז הגשמי עצמו מספר ומינים
 ממינים שונים כידוע לטועמים מעץ החיים: אך דרך
 כלל הם שלשה מיני צמצומים עצומים כלליים.
 לשלשה מיני עולמות כלליים. ובכל כלל יש רבוא
 רבבות פרטיים. והם שלשה עולמות בי"ע. כי עולם
 האצילו' הוא אלהות ממש. וכדי לברוא עולם הבריא'
 שהן נשמות ומלאכים עליונים אשר עבודתם לה'
 בבחי' חב"ד המתלבשים בהם והם משיגים ומקבלים
 מהם היה תחלה צמצום עצום כנ"ל. וכן מבריא
 ליצירה. כי אור מעט מזער המתלבש בעולם הבריא'
 עדיין הוא בבחי' א"ס לגבי עולם היצירה. ואי אפשר
 להתלבש בו אלא ע"י צמצום והעלם וכן מיצירה לעשיה
 [וכמ"ש במ"א ביאור שלשה צמצומים אלו באריכות
 לקרב אל שכלינו הדל] ותכלית כל הצמצומים הוא
 כדי לברוא גוף האדם החומרי ולאכפייא לס"א ולהיות
 יתרון האור מן החושך בהעלות האדם את נפשו האלהית
 והחיונית ולבושיה וכל כחות הגוף כולן לה' לבדו כנ"ל
 באריכות. כי זה תכלית השתלשלות העולמות. והנה
 כמים הפנים לפנים כמו שהקב"ה כביכול הניח וסילק
 לצד אחד דרך משל את אורו הגדול הבלתי תכלית
 וגנזו והסתירו בג' מיני צמצומים שונים. והכל בשביל
 אהבת האדם התחתון להעלותו לה'. כי אהבה דוחקת
 הבשר. עאכ"ו בכפלי כפליים לאין קץ כי ראוי לאדם
 ג"כ להניח ולעזוב כל אשר לו מנפש ועד בשר
 ולהפקיר הכל בשביל לדבקה בו ית' בדביקה חשיקה
 וחפיצה ולא יהיה שום מונע מבית ומבחוץ לא גוף ולא
 נפש ולא ממון ולא אשה ובנים. ובזה יובן טוב טעם
 ודעת לתקנת חכמים שתקנו ברכות ק"ש שתים לפני
 כו' דלכאורה אין להם שייכות כלל עם קריאת שמע
 כמ"ש הרשב"א ושאר פוסקי'. ולמה קראו אותן ברכות
 ק"ש ולמה תקנו אותן לפני דווקא. אלא משום שעיקר
 ק"ש לקיים בכל לבבך כו' בשני יצריך כו' דהיינו לעמוד
 נגד כל מונע מאהבת ה'. ולבבך הן האשה וילדיה.
 שלבבו של אדם קשורה בהן בטבעו. כמשארז"ל ע"פ
 הוא אמר ויהי זו אשה הוא צוה ויעמוד אלו בנים.
 ונפשך ומאדך כמשמעו חיי ומזוני להפקיר הכל בשביל
 אהבת ה'.